

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII - Nr. 1062

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 6 noiembrie 1970
4 pagini 25 bani

Telegrama adresată de participanții
la primul Simpozion național
al cadrelor didactice
COMITETULUI CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al partidului,
președinte al Consiliului de Stat

○ FUNCȚIE FUNDAMENTALĂ A ȘCOLII

PREGĂTIREA TEHNICĂ-PRODUCTIVĂ A ELEVILOR

„Tinerii trebuie să înțeleagă că este necesar să se deprindă cu lucrul, cu munca practică, astfel încât atunci când vor termina școala să nu devină pur și simplu niște oameni care au învățat de toate, dar nu știu să pună mina pe un ac”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Legătura școlii cu practica, cu activitatea productivă este, așa cum în repetate rânduri a subliniat conducerea partidului nostru, o latură esențială a pregătirii tineretului. Aplicând indicațiile partidului, răspunzând stringențelor comandamentelor societății noastre în continuă dezvoltare industrială, Ministerul Învățămîntului a introdus recent, după cum se știe, ore de activități tehnice-productive ca disciplină obligatorie în planul de învățămînt al școlii generale de 10 ani și al liceului de cultură generală. Nota caracteristică a instrucțiilor transmise pe această linie inspectoratelor școlare și școlilor este faptul că, stabilind cadrul acțiunii, conținutul ei și obiectivele urmărite, precum și atribuțiile forurilor locale de învățămînt și ale cadrelor didactice, se lasă totodată conducerii și colectivului didactic al fiecărei unități școlare un câmp larg pentru inițiativă suplă, eficiente, adecvate condițiilor localității în care își desfășoară activitatea. S-a pornit, în această privință, și de la experiența deja acumulată de unele inspectorate școlare, ca și de unele școli care, determinate de cerințele vieții, au organizat diferite forme de activitate tehnică-productivă a elevilor.

Un debut promițător a fost înregistrat, de pildă, în unitățile școlare ale județului Gorj.
— Cu sprijinul Comitetului județean al P.C.R. și al Consiliului popular județean — ne-a arătat prof. Vasile Romanescu, inspector școlar general al județului Gorj — am putut lua contact cu conducătorii centrelor industriale și ai principalelor întreprinderi economice din raza județului nostru. Majoritatea acestora au întîmpinat cu căldură propunerile noastre privind organizarea muncii elevilor în producție. Ca atare, în prezent, defintivăm prevederile concrete ale unui plan comun, precizînd locurile de muncă pentru fiecare școală, pentru fiecare clasă și pentru fiecare grupă de elevi. În fapt, este vorba de a extinde și asupra liceelor de cultură generală și de a

adînci caracterul tehnic-productiv al unei acțiuni începute încă de anul trecut, dar care atunci se referea numai la clasele a IX-a ale școlii generale de 10 ani. De pildă, conducerea Școlii generale nr. 8 din Tg. Jiu a stabilit, cu colectivul de conducere al noii fabrici de confecții din localitate, etapele formării deprinderilor de muncă ale elevilor în principalele secții, astfel încît în lunile imediat următoare ei să participe efectiv la realizarea producției materiale a întreprinderii. La rîndul lor, elevii Liceului „Tudor Vladimirescu” din Tg. Jiu vor lucra la intervale de timp corespunzătoare, câte 6 ore, comasate într-o singură zi, așa cum sugerează instrucțiunile Ministerului Învățămîntului, fie în atelierul Grupului școlar de construcții, unde vor executa scule și utilaje de mică tehnicitate, lucrări de montaj în electrotehnică etc., fie la fabrica de placaj din cadrul modernului Combinat local de industrializare a lemnului, unde vor efectua de asemenea lucrări cu caracter productiv.

Și școlile din municipiul Brașov s-au preocupat să asigure elevilor locuri de muncă în întreprinderi și ateliere în vederea desfășurării unei activități eficiente, cu caracter productiv. Astfel, numeroși elevi din școlile generale de 10 ani și din liceele teoretice vor lucra în secțiile unor mari uzine, în întreprinderile industriei locale și în atelierele grupurilor școlare și ale școlilor profesionale și tehnice.

Un număr de școli, sprijinite de întreprinderile de industrie locală sau de unități ale cooperăției, care le-au pus uneori la dispoziție și atelierele proprii, au orientat activitatea productivă a elevilor spre lucrări de decorațiuni interioare, obiecte de artizanat sau gospodărești. Recent a fost popularizată chiar în paginile gazetei noastre activitatea pe care o desfășoară în această direcție, în cadrul coope-

H. MIRCEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Interior la Liceul „Ion Săvulescu” din Arad

Necesitatea educației permanente a profesorilor de matematică

Necesitatea învățămîntului permanent este determinată, în societatea modernă, de participarea maselor la progresul vertiginos al științei și tehnicii atât ca beneficiari cît și, mai ales, ca realizatori. Într-adevăr, revoluția științifico-tehnică pe care o parcurge omenirea în prezent angajează toate profesiunile, începînd de la nivelul omului de știință și al cercetătorului și pînă la muncitorul calificat. Nici muncitorul necalificat, nu poate fi lăsat deoparte,

ca atare, cel puțin în măsura în care folosește în munca sa mijloacele tehnicii moderne. În acest context, caracterul profund social al învățămîntului apare ca un corolar constructiv al participării întregii societăți la revoluția tehnico-științifică, iar continuitatea permanentă lui decurge în mod necesar din frecvențele rămineri în urmă provocate în cunoștințele tuturor de dinamica dezvoltării furtunoase a științei și aplicațiilor acesteia. Or, învățămîntul este predat în primul rînd de profesorii de toate categoriile și nivelele. În consecință, aceștia sînt primii obligați a se menține în pas cu evoluția cunoștințelor pe care sînt chemați să le transmită unor mase din ce în ce mai largi.

Decalajul, care crește amenințător, între cunoștințele primite pe băncile facultăților și cele necesare începînd din momentul intrării în carieră este în prezent o realitate în fața căreia nu se poate adopta o atitudine de resemnare. Inginerul intrat în producție constată adesea că procesele tehnologice și utilajele pe care trebuie să le conducă sînt altele decît cele despre care învățase cu 4-5 ani în urmă. Medicul, arhitectul, geologul, chimistul se află în aceeași situație descumpanitoare. Dar profesorul, care are misiunea socială de a forma toate celelalte categorii de profesioniști, în ce situație se găsește dacă își dă seama că nici el însuși nu poate înțelege progresele științifice venite prea repede, fără avertisment, inexorabil?

Desigur, se pot recomanda diverse remedii, printre care documentarea și actualizarea cunoștințelor prin studii individuale. Totuși, experiența a dovedit că

atît preocupările profesionale și personale, cît și lipsa de timp și adesea chiar de cărți, cursuri și alte materiale didactice împiedică pe marea majoritate a specialiștilor și în particular pe profesorii din învățămîntul mediu de toate categoriile de a se ține la curent cu mersul înainte al cunoștințelor în specialitățile respective, cu atît mai puțin cu apariția unor noi capitole sau discipline devenite indispensabile profesunilor lor. Tocmai de aceea prelungirea pregătirii universitare prin reluarea ei după un număr de ani de la absolvire a devenit o necesitate recunoscută în numeroase țări.

Organizarea acestei pregătiri sub forma cursurilor postuniversitare constituie o preocupare importantă a forurilor noastre de învățămînt. În ultimii ani ea a fost încredințată, pentru categoria profesorilor de învățămînt mediu și de cultură generală, Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, care a făcut apăsătoare persoana facultăților de specialitate pentru a preda un număr de prelegeri. Participanții, scoși din producție în serii succesive, pentru o lună, au avut prilejul a urmări unele serii de prelegeri informative, stadiile de pregătire terminîndu-se prin colocvii mai mult sau mai puțin formale, în orice caz fără consecințe pentru cursanți.

După părerea noastră, cel puțin pentru profesorii de matematică acest gen de cursuri postuniversitare nu poate corespunde nici cerințelor, nici telurilor unei pregătiri ulterioare. Într-adevăr, este prea bine știut că matematica nu se poate însuși auditiv, că simpla participare la prelegeri, oricît de interesante, oricît de dibaci prezentate, nu înseamnă decât o eventuală informare, care o apro-

fundare imediată printr-o preluare personală, adesea plină de osteneți remarcabile.

De 20 de ani, Societatea de științe matematice își întemeiază sa pe informarea, documentarea și perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul general și liceal. An de an, în planul de muncă al acestei societăți sînt incluse cursuri care vizează modernizarea conținutului și a metodelor în învățămîntul matematic. Vara sînt organizate cursuri și conferințe în tabere situate în localități agreabile. Programele acestor cursuri sînt susținute de nume răsunătoare, de personalități ale științelor matematice și ale învățămîntului. Și publicația Societății — „Gazeta matematică” — are o serie adresată profesorilor, în scopul perfecționării continue a cunoștințelor și capacităților lor, al actualizării culturii lor de specialitate. La rîndul ei, colecția „Biblioteca Societății de științe matematice” pune la dispoziția profesorilor cărți, broșuri, monografii. Acțiunile organizate au fost, după cum se vede, relativ numeroase. O estimare, chiar sumară, a realizărilor obținute arată însă că rezultatele nu sînt la înălțimea eforturilor. Efectul conferințelor, al cursurilor de vară etc. asupra masei profesorilor este mediocră. Desigur, unii dintre aceștia au profitat, de-a lungul carierii lor, de acțiunile desfășurate. Totuși, marea majoritate nu a fost influențată în nici un fel de strădaniile Societății de științe matematice. Această afirmație poate părea cam grăbită, dar ea se susține singură prin prezența aproape permanentă a aceluiași grup de persoane în societăți și a aceluiași nume în „Gazeta matematică”.

În consecință, avînd în vedere necesitatea inexorabilă de a orga-

niza pregătirea continuă a profesorilor de matematică, va trebui să recurgem la măsuri mai eficiente, mai adecvate realităților. De altfel, problema actualizării și îmbogățirii cunoștințelor profesorilor de matematică este acută în toate țările, după cum rezultă din lucrările Colocviului UNESCO pe tema „Probleme actuale ale învățămîntului matematic mediu și superior”, desfășurat la București în 1968.

Considerăm că învățămîntul postuniversitar organizat sistematic în cadrul strict al facultăților de matematică, după planurile de învățămînt alcătuite cu grijă de a se elimina dilematismul și superficialitatea ar putea da roade mai bune decît formele încercate pînă în prezent. Profesorii ar trebui să beneficieze de o scotocire din producție pe spațiul unui semestru, timp în care ar urma cursuri complete cu seminarii și ar executa lucrări practice și referate pe baza unor studii individuale orientate, supravegheate și controlate de aproape. Discuții organizate, mese rotunde pe teme pregătite din vreme, simpozionuri și concursuri, probe de control și consfățuiri ar completa programul. Admiterea la această formă de cursuri postuniversitare ar trebui realizată pe baza unui concurs de verificare a aptitudinilor și a existenței unui fond activizabil de cunoștințe fundamentale însușite anterior. Pentru absolvirea acestor stagii de pregătire postuniversitară ar trebui să se instituie de asemenea un examen care să ve-

Acad. NICOLAE TEODORESCU
decanul Facultății de matematică
a Universității din București

(Continuare în pag. a 4-a)

Inventatori

Sînt minunați acești băieți de 13-14 ani a căror voce are încă timbrul incert al trecerii dintr-o vîrstă în alta și ale căror siluete subțiri au mișcări de o fermecătoare stîngăcie. I-am ascultat în recenta emisiune „Micii meșteri mari” prezentînd și explicînd invențiile ai căror autori sînt, arătînd „cum le-a venit ideea”, relatînd de cine a fost contractat, sau cînd va intra în producție cutare aparat și am simțit pentru ei nu obișnuită simpatie condescendentă cu care sînt priviți adolescenții, ci o autentică admirație.

Pare surprinzător, dar băieții aceștia sînt într-adevăr inventatori, sînt autori unor lucrări de un real interes. Aparatul pentru evaluarea denive-

lărilor de teren, aparatul pentru detectat scurgerile de gaze din conducte (cîruiua ni s-a promis că îi va urma în curînd un altul pentru detectarea scurgerilor din conductele de petrol), un pahar în care apa fierbe după dorință, un tip de barometru original... Fie că s-au gândit „să vină în ajutorul oamenilor”, cum spunea Radu Papadian (pe care l-au impresionat monotonul și primitivismul nunciului de „mirositor”), fie că au vrut doar, încercîndu-și puterile de protecțanți și de meșteri să-și construiască un instrument de joacă (cîci ce altceva le îndemnat pe Constantin Florin din Mediaș sau pe Dorin Săilăganu din București să-și construiască cele două tipuri de bume-

rang?), ei au trebuit să răspundă deseori unor probleme tehnice de o veritabilă complexitate, să apeleze la cunoștințe teoretice și abilități practice fără de care frumosa și originala lor idee n-ar fi ajuns să fie concretizate. Ca să ne convingem că lucrurile stau așa, ar fi suficient să ne gîndim la proiectele celor doi autori de bumerang, la minuțiozitatea și precizia calculului, la finețea operațiilor de asamblare, șlefuire etc. care le-au fost solicitate acestora, sau la ingeniozitatea „paharului pentru fieri apa”. Dar și satisfacțiile inventatorului sînt pe măsura exigențelor „activității” sale. Căci mișcarea cu care Gheorghe Roj din Șimleul Silvaniei a sculptat figuri-

O. B.

Lucrările Simpozionului național cu tema „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului”

Lucrările Simpozionului național cu tema „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului” — organizat recent de Comitetul Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură și Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Institutul de științe pedagogice, Institutul central de perfecționare a personalului didactic și Uniunea societăților științifice ale cadrelor didactice — au antrenat învățători și profesori din toate județele țării, numărul mare al acestora fiind încă o dovadă a largului interes pe care l-a stîrnit această acțiune în rândurile oamenilor școlii. La ședința inaugurală au luat parte tovarășii Miron Constantinescu, membru pleupent al Comitetului executiv al C.C. al P.C.R., președintele Academiei de științe sociale politice, Nicolae Gavrilescu, secretar al Consiliului central al U.G.S.R., Ion Teoreanu, șef de secție la Consiliul de Miniștri, Constantin Drăgulescu, președintele Comitetului Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură, Traian Pop, Vasile Alexandrescu și Virgil Radulan, adjuncți ai ministrului învățămîntului, acad. Petre Constantinescu-Iași, președintele Uniunii societăților științifice ale cadrelor didactice, conducătorii instituțiilor care au colaborat la organizarea simpozionului, reprezentanți ai vieții social-politice, științifice și culturale din București și din țară. În numele organizatorilor, tovarășul Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului învățămîntului, a rostit cuvîntul de deschidere în care a arătat că actuala reuniune licheie manifestările desfășurate în întreaga țară, în cadrul cărora peste 20.000 de învățători, profesori și specialiști și-au spus cuvîntul asupra rolului și soluțiilor pe care le vede în modernizarea învățămîntului.

Exponerile prezentate în cadrul ședinței plene a Simpozionului național au dat participanților posibilitatea de a obține o amplă viziune de ansamblu asupra problemelor actuale și de perspectivă din sfera învățămîntului și științelor educației. Exponerile „Modernizarea învățămîntului — direcții, tendințe și perspective” prezentată de conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a efectuat o cuprinzătoare analiză a priorităților în orientarea acțiunilor de perfecționare a învățămîntului nostru în raport cu cerințele dezvoltării economice și științifice și cu principalele tendințe ale evoluției școlii pe plan mondial. Au fost prezentate investigațiile întreprinse pentru a asigura învățămîntului structuri organizatorice cât mai solide, pentru a planifica formarea tinerilor generații în funcție de cerințele viitorului, pentru realizarea unei legături organice a școlii cu activitatea practică productivă, pentru întărirea caracterului formativ al învățămîntului etc. Exponerile s-a referit de asemenea la modalitățile cele mai eficiente pentru desfășurarea unei activități educative unitare, la necesitatea continuității între acțiunile școlare și cele extrașcolare. În încheiere vorbitorul a subliniat rolul cercetării științifice și al acțiunilor multilaterale de perfecționare a corpului didactic pentru asigurarea succesului întregii acțiuni de modernizare a învățămîntului.

Intitulată „Premise și obiective ale perfecționării personalului didactic”, exponerile prezentate de prof. dr. docent Dimitrie Todoran, rectorul Institutului central de perfecționare a personalului didactic, a prezentat ideile pe care se fundamentează în prezent orientarea acțiunilor de perfecționare și a subliniat scopul de ansamblu al acestei acțiuni — formarea unor educatori apți să asigure predării un conținut modern și să adică o tehnologie didactică adecvată.

Prof. doctor docent Jean Livescu, rectorul Universității din București, s-a referit în expunerea sa la necesitatea colaborării dintre universitate și învățămîntul de cultură generală. Vorbitorul a scos în evidență multiplele relații reciproce — la nivelul conținutului, al metodelor și mai ales al „produselor” furnizate — dintre învățămîntul liceal și învățămîntul universitar, conturînd direcțiile unei colaborări mai profunde și mai active între cadrele didactice din aceste două forme de învățămînt.

Conf. dr. George Vaideanu, directorul Institutului de științe pedagogice, s-a ocupat în expunerea sa de contribuția extensivă cercetării pedagogice la modernizarea învățămîntului, relevînd potențialul noulor metode didactice. În expunerea sa a fost subliniată totodată cerințele actuale în ceea ce privește amplificarea difuzării informației pedagogice și valorificarea mai largă a cercetărilor realizate pe plan local.

Intitulat „Revoluția tehnico-științifică, modernizarea vieții social-economice și procesul de instruire și formare a generației tinere”, referatul conf. univ. dr. Ovidiu Bă-

dina, directorul Centrului de cercetări pentru problemele tineretului, s-a ocupat de factorii principali care acționează în procesul de formare a tinerilor și de condițiile dirijării și coordonării lor în vederea educării unitare a personalității umane.

Despre „Rolul sindicatelor din învățămînt în aplicarea politicii școlare a partidului și statului nostru” a vorbit prof. univ. Constantin Drăgulescu, președintele Comitetului Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură. Exponerile s-a ocupat de raportul dintre sporierea funcției și responsabilităților sociale ale educatorilor și sporierea valențelor activității sindicatelor din învățămînt. În continuare vorbitorul s-a referit la acțiunile menite să realizeze un sistem unitar de activități ale organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt, la lărgirea orizontului cultural-științific al întregului popor.

În continuare lucrările simpozionului s-au desfășurat pe secții. Sînt de remarcat și de această dată ampla participare la lucrări, interesul viu cu care au fost urmărite și apoi dezbătute cele 332 de comunicări și referate prezentate.

Tema cu cel mai mare număr de secții și, implicit, cu cel mai mare număr de lucrări prezentate a fost cea intitulată: „Modernizarea conținutului și metodelor învățămîntului”. Așa cum s-a arătat în consideratiile prezentate de prof. univ. dr. Gavril Simboan, director general al Ministerului Învățămîntului, ea trăsătură definitorie ale lucrărilor prezentate în cadrul tuturor celor 13 secții cuprinse la tema I se remarcă evitarea abordării unor generalități fără valoare practică și axarea pe aprofundarea unor probleme care permit desprinderea unor soluții utile pentru perfecționarea procesului de învățămînt. Experiența cuprinsă în multe dintre referatele prezentate demonstrează posibilitatea de a evita schematismul și formalismul prin atitudine creatoare în folosirea metodelor și mijloacelor de învățămînt. S-a conturat prăgănat necesitatea abordării unitare a procesului de învățămînt prin cercetările științifice de valoare complexă, care să dispună de o informație la nivel mondial. De asemenea s-a vădit că, pentru a asigura funcționalitatea procesului de instruire și educație, se impune abordarea problemelor prin prisma mai multor discipline și soluționarea lor în cadrul unor echipe profesionale.

În legătură cu cele 22 de lucrări prezentate în secțiile temei „Organizarea și conducerea activității școlare”, prof. Sofia Pușcasu, inspector școlar general al municipiului București, responsabilă colectivului de coordonare, sublinia că acestea au dezbătut multilateral o serie de probleme importante, cum sînt raporturile din societatea contemporană între pedagogia culturii și școlii ca izvor de cultură și civilizație, perfecționarea structurii și a conținutului învățămîntului liceal, modalitățile de desfășurare a activității de îndrumare și control, criteriile eficienței acesteia etc. Din ansamblul lucrărilor s-au relevat diverse procedee de muncă cu caracter eficient și s-au formulat propuneri interesante cu privire la îndrumarea cercetării științifice a cadrelor didactice, la lărgirea documentării asupra metodologiei acestei activități etc.

Concluziile dezbaterilor la tema „Orientarea școlară și profesională. Evaluarea rezultatelor școlare” au fost înfățișate de prof. univ. dr. Dumitru Salade, care a arătat că activitatea în acest domeniu trezește un tot mai larg interes din partea oamenilor școlii. Experiențele prezentate au fost de natură să lămurască unele probleme cu caracter teoretic, precum și diferite aspecte privitoare la activitatea psihologilor școlari. Depășind faza studiilor cu caracter general, a simplelor anchete și sondaje, referatele și comunicările au oglindit o analiză mai temeinică, întemeiată pe cercetări concrete, cu o problematică variată. Sînt de reținut numeroasele propuneri — unele făcute și cu alte prilejuri, dar încă neaplicate — cum ar fi urgentarea elaborării documentației științifice de specialitate, stabilirea mai precisă a rolului și sarcinilor psihologului școlar, înființarea unei comisii de docimologie în cadrul Ministerului Învățămîntului etc.

În secțiile în care s-au dezbătut problemele educației tineretului școlar au fost prezentate 63 de comunicări. Lectorul universitar Ștefan Costea, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului, a arătat că acestea au acoperit o largă

arie tematică, ocupîndu-se de obiectivele și conținutul procesului educativ, de metodele și mijloacele educației, de specificul realizării sarcinilor educației comuniste a tineretului școlar în cadrul procesului de învățămînt și prin sistemul educativ extrașcolar. Bazîndu-se și analiza pe o bogată experiență a autorii comunicărilor au schițat direcții de activitate și au formulat cerințe subliniind necesitatea punerii de acord a conținutului învățămîntului cu întreaga gamă de informații științifice și culturale, a întăririi educației prin muncă, a cercetării mai atente a grupurilor formale și informale de elevi etc.

În cadrul temei „Pregătirea și perfecționarea personalului didactic” au fost susținute un număr de 12 comunicări. Este un fapt incontestabil și totodată îmbucurător — a spus în concluziile la această temă prof. univ. dr. docent Anatolie Chirceș — că sarcinile perfecționării și autoperfectării constituie o preocupare majoră a unui număr tot mai mare de slujitori ai învățămîntului. În această direcție sînt inițiate multiple și susținute căutări pe diverse planuri și direcții, așa cum au atestat și comunicările susținute.

Desfășurarea lucrărilor în secțiile temei „Perfecționarea activității sindicatelor din învățămîntul de cultură generală” — a arătat prof. Maria Stănescu, vicepreședinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură — a prilejuit realizarea unei convingătoare viziuni de ansamblu asupra conținutului și modalităților de colaborare între organele și organizațiile sindicale, conducerea școlilor și organele de îndrumare și control. De asemenea, au fost dezbătute formele multiple ale contribuției sindicatelor din învățămînt la pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice și sistemul activității culturale-educative a acestor organizații. Discuțiile purtate au relevat necesitatea îmbunătățirii în continuare a muncii din acest domeniu prin trecerea la investigații și cercetări de profunzime asupra acțiunilor specifice a organelor și organizațiilor sindicale în principalele direcții ale perfecționării învățămîntului.

Concluziile finale asupra desfășurării simpozionului au fost prezentate de prof. univ. Constantin Drăgulescu, președintele Comitetului Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură. Modernizarea învățămîntului — a arătat vorbitorul — reprezintă un proces complex, în realizarea căruia educatorul are un rol hotărîtor. Actualul simpozion a avut menirea de a stimula interesul cadrelor didactice pentru cercetarea științifică. Din cele 332 de comunicări prezentate în program 220 au fost elaborate de oameni care lucrează direct la catedră. Prin numărul și calitatea comunicărilor, Simpozionul național s-a dovedit o școală a cercetării științifice, a învățării metodologiei acesteia, muncii de reperținții asupra procesului de conținut perfecționare a cadrelor didactice.

Considerînd că activitatea depusă în pregătirea și desfășurarea Simpozionului național constituie una din formele prin care cadrele didactice își aduc contribuția la înfăptuirea înnoitoare prin care trebuie să treacă școala noastră de toate gradele, ne propunem să continuăm în anii care urmează, cu și mai mare perseverență, efortul nostru comun pe linia extinderii și adaptării tematicii cercetării științifice din învățămînt la realitățile și cerințele stringente ale etapelor actuale de dezvoltare a societății noastre socialiste, cuprinzînd treptat și în mod adecvat, încă din acest an, problemele care își așteaptă rezolvarea în toate sectoarele de învățămînt.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, care a înfățișat sarcinile imediate și de viitor ce stau în fața școlii și a oamenilor săi pe linia transpunerii în viață a politicii partidului în domeniul învățămîntului.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm participanții au adresat o telegramă Comitetului Central al P. C. R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, (textul integral este publicat în pagina I a numărului de față).

Prin tematica abordată și prin amploarea pe care a luat-o, Simpozionul național s-a înscris ca unul din evenimentele remarcabile din viața școlii românești. El a fost o expresie a dorinței masei largi a cadrelor didactice de a contribui activ la procesul de modernizare a învățămîntului, a dovedit existența unor puternice resurse de energie și de gândire creatoare, care își așteaptă în viitor valorificarea mai deplină în procesul instructiv-educativ.

ANIVERSAREA ȘCOLII GENERALE NR. 3 DIN LUGOJ

Duminică trecută, Școala generală nr. 3 din Lugoj a sărbătorit 200 de ani de existență. La festivitate au fost prezenți numeroși elevi și profesori din trecut și de astăzi, ai școlii. A participat, de asemenea, Mihai Telescu, prim secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, care i-a felicitat pe dascăli și pe elevi pentru rezultatele frumoase pe care le-au dobîndit. Directoarea școlii, prof. Rodica Precup, a vorbit apoi despre activitatea, de specificul realizării sarcinilor educației comuniste a tineretului școlar în cadrul procesului de învățămînt și prin sistemul educativ extrașcolar. Bazîndu-se și analiza pe o bogată experiență a autorii comunicărilor au schițat direcții de activitate și au formulat cerințe subliniind necesitatea punerii de acord a conținutului învățămîntului cu întreaga gamă de informații științifice și culturale, a întăririi educației prin muncă, a cercetării mai atente a grupurilor formale și informale de elevi etc.

Participanții la adunarea au adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, o telegramă în care se spune, printre altele: „Corpul didactic și elevii Școlii generale nr. 3 din Lugoj își exprimă profunda lor recunoștință și dragoste față de conducerea partidului și a statului nostru, față de dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru grija părintească pe care o purtați tuturor slujitorilor școlii românești și tinerii generații din patria noastră. Ne angajăm să muncim neobosit în spiritul idealurilor nobile ale comunismului, să cultivăm tradițiile înaltașilor noștri spre binele și fericirea poporului și a patriei noastre dragi, România socialistă.”

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

1. În predarea limbii române în clasele I-IV ale școlilor cu predarea în limbile naționalităților conlocuitoare se va ține seama de numărul de ore stabilit prin programele școlare ale acestor clase valabile pentru anul școlar 1970/1971.
2. Predarea „Cunoștințelor despre natură și om” în clasa a III-a a școlilor cu predarea în limba maghiară se va face după programa școlară pentru clasa a III-a, aprobată cu nr. 4583/1970.

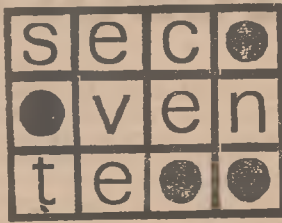
În atenția conducătorilor de unități școlare și preșcolare, a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor!

În curînd apar în volum:

„TEMACILE DE STUDIU INDIVIDUAL ÎN VEDEREA SĂȘTINERII COLOCVIULUI DE GRADUL II ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PENTRU EDUCAREA ÎNVĂȚĂTORILOR ȘI PROFESORILOR”

Elaborate de Institutul central de perfecționare a personalului didactic și aprobate de Ministerul Învățămîntului. Editat de „Gazeta învățămîntului”, acest volum conține materia de studiu, bibliografia și indicații de pregătire pentru toate categoriile de cadre didactice înscrise la colocolvul de gradul II: materialul cuprins este valabil atît pentru anul școlar 1970-1971, cit și pentru anii școlari următori.

Volumul poate fi solicitat din timp la centrele de difuzare a presei din toate orașele, precum și la chișcările de difuzare.

Constituirea colectivului permanent

de organizare a Simpozionului național al educatorilor

Săptămîna aceasta, la Uniunea Sindicatelor din învățămînt și cultură s-a constituit un colectiv permanent al simpozionului național al educatorilor, acțiune care va avea loc de acum înainte din an în an la nivelul județean și o dată la doi ani la nivelul republican. Din colectivul permanent al simpozionului fac parte reprezentanți ai instituțiilor organizatoare — Comitetul Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură, Ministerul Învățămîntului, Institutul Central de perfecționare a personalului didactic, Institutul de științe pedagogice, Uniunea societăților științifice ale cadrelor didactice, cercetători, redactori din presa pedagogică. Prin

componenta sa și prin atribuțiile pe care le are, colectivul continuu activității începută în cadrul primului Simpozion național încheiat recent.

Cu prilejul constituirii acestui colectiv permanent au fost discutate problemele valorificării referatelor și comunicărilor prezentate la simpozionul cu tema „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului” și s-au conturat liniile principale ale tematicii viitorului simpozion, al cărui obiectiv va fi „Educația prin muncă, pentru muncă, tehnic și producție”.

Au reincept emisiunile telescolare

Martí 3 noiembrie a.c., a fost reluat pe ecranul televizoarelor ciclul de emisiuni „Telescoala”. Organizate de Ministerul Învățămîntului în colaborare cu televiziunea, emisiunile de telescoala, intrate acum în tradiție, constituie prin tematică pe care o abordează, ca și prin modul de tratare a problemelor, un mijloc modern de însușire a cunoștințelor, un auxiliar prețios al școlii.

În acest an emisiunile de telescoala se vor adresa elevilor din școlile generale și licee, cu precădere celor din clasele a VIII-a și a XII-a. Referindu-se la tematică, limba și literatura română, fizică, chimie, biologie, geografie, aceste emisiuni vor trata o serie de capitole importante din programa de învățămînt, completînd, pe baza unui bogat

IMPLICAȚIILE TEHNICE ALE CONȚINUTULUI LECȚIILOR

Orientarea predării către problemele tehnice moderne, însușirea cunoștințelor într-un astfel de context înseamnă să devină cit mai grabnic instrumente de lucru practic constituie o preocupare extrem de actuală a învățămîntului contemporan. În dorința de a sugera profesorilor unele modalități prin care pot asocia studiul disciplinei școlare cu realitățile tehnice, ne-am oprit asupra unui capitol din chimie — „Substanțe gazoase. Legile gazelor” — și asupra unui capitol din fizică — „Statica” — ce urmează să fie predate în acest trimestru în primul an al liceului de cultură generală, solicitînd citiva cercetători de la Centrul de chimie fizică și de la Centrul de mecanica solidelor să ne vorbească despre implicațiile tehnice ale problemelor tratate în respectivele capitole.

„Gazele” — un capitol cu largă sferă de aplicație

Cunoașterea legilor gazelor — ne-a spus cercetătoarea ILEANA IOSIF — servește la proiectarea instalațiilor în care se lucrează cu gaze. Proiectantul trebuie să cunoască corelațiile între volum, presiune, temperatură. Cunoșcîndu-se legele gazelor și variîndu-se pe baza lor proporția între reacții se pot obține importante produse industriale. Astfel, una din căile de preparare a aldehidelor formice necesare industriei maselor plastice este oxidarea incompletă a gazului metan. Supus unui procedeu catalitic gazul metan duce la obținerea alcoolului metilic, iar alcoolul metilic la obținerea formaldehidului. Acetilena, un produs de asemenea important pentru producția de mase plastice, se obține prin descărcarea gazului metan într-un arc voltaic. Prin utilizarea acestui sistem de descărcare în arc se obține o temperatură foarte mare, reacția mergînd cu un randament mult mai mare decît într-o descărcare termică obișnuită.

Problemele elementare tratate în cadrul capitolului „Substanțe gazoase Legile gazelor” au o largă sferă de aplicație în domeniul tehnicii — a subliniat cercetătorul MIHAI VAS. Prezența lor poate fi relevantă, de exemplu, în tehnica obținerii gazelor pure.

„Ar fi mai ușor să enumerăm domeniile în care cunoștințele de statică nu se aplică...”

Sfera de aplicabilitate în tehnică a problemelor de statică este atît de mare, încît cred că ar fi mai ușor să enumerăm domeniile în care acestea nu se aplică, decît cele în care se aplică — a menționat de la bun început cercetătorul AL. VAICUM. Mă voi opri — a continuat el — la câteva aplicații ale staticii construcțiilor.

După cum se știe, statica se ocupă de două mari aspecte: reducerea sistemelor de forțe și echilibrul corpurilor. Primul ne arată modul cum un sistem de forțe — oricît de complex ar fi el — care acționează asupra unui corp poate fi înlocuit cu un alt sistem, mai simplu, fără a se modifica efectul. Această operație de înlocuire este de mare importanță în practică și

material ilustrativ, cunoștințele predate la lecție. De asemenea, lunar vor fi date răspunsuri la întrebările puse de elevi în legătură cu alte obiecte.

Prima emisiune de telescoala din acest an, a prezentat un interesant film documentar, intitulat „Colonna lui Traian”, menit să sprijine studiul istoriei la clasa a VIII-a.

O evocare impresionantă

Zilele trecute a avut loc o impresionantă manifestare organizată a 30 de ani de la prăbușirea Doftanei. Sute de elevi de toate vîrstele din județele Prahova, Buzău, Dimbovița și din municipiul București au ascultat la Muzeul Doftana, evocări ale trecutului de luptă al partidului nostru, ale faptelor comunistilor care și-au jertfit viața pentru fericirea poporului. Cu acest prilej, 250 de elevi de la Școala generală din comuna Lilești au prezentat evocarea „Vorbestea istoria”. Apoi elevii au vizitat secțiile Muzeului Doftana și au făcut un pelerinaj la cimitirul „Treii priuni”.

Simpozion închinat lui J.A. Komensky

În cadrul manifestărilor culturale inițiate de UNESCO pe plan mondial, Ministerul Învățămîntului și Institutul de științe pedagogice și Academia de științe sociale și poli-

te permitte simplificări apreciabile în calculele analitice.

Stabilitatea construcțiilor este asigurată cu ajutorul fundațiilor. Astfel, pentru stâlpii de înaltă tensiune, toate sarcinile orizontale și verticale care acționează asupra stîlpului se reduc, la nivelul terenului, la o rezultantă orizontală, la un moment de rîsturnare și la o rezultantă verticală. Primele două sînt forțe perturbatoare, care caută să răstoarne construcția, ultima este o forță stabilizatoare. Pentru calculul fundației se ia în seamă echilibrul corpurilor, punîndu-se întrebarea ce condiții trebuie să îndeplinească sistemul de forțe (active și reactive) care acționează asupra corpului pentru ca acesta să fie în echilibru. Dacă în calcul, nu se consideră aportul favorabil (ca forță stabilizatoare) al rezistenței laterale a masivului de pămînt, atunci fundația se numește de greutate. Dacă se iau în considerare aceste forțe, atunci avem de a face cu fundații încastrate. Pentru determinarea punctului de aplicație al rezistenței forțelor masive ale fundației (care este o forță stabilizatoare) trebuie determinat centrul de greutate al fundației. În calculul fundației se caută să se aleasă astfel dimensiunile ei, încît forțele perturbatoare cu un anumit procent, numit coeficient de siguranță. Fundațiile încastrate prezintă avantaje economice importante și se aplică la multe construcții supuse răsturnării: stâlpi de telefonie, de cale ferată, de linii electrice aeriene etc., castele de apă, turnuri de radio și televiziune etc.

Cercetătorul L. CALMACIUC s-a referit la aplicațiile staticii în construcția de mașini. De fapt — ne-a spus tov. Calmaciuc — statica s-a născut și s-a dezvoltat din nevoia oamenilor de a construi, de a-și făuri unele care să le ușureze efortul în învingerea unor rezistențe din partea naturii.

În teoria mecanismelor și mașinilor, disciplina componentă a mecanicii aplicate, aplicațiile staticii sînt multiple și de fapt de neluocuit. Capitolul special din teoria mecanismelor și mașinilor care se ocupă cu determinarea forțelor ce iau naștere sau acționează în diversele elemente componente ale mașinilor, se numește cinetostatica mașinilor și mecanismelor. Găsierea celor mai indicate procedee de aplicare a principiilor staticii și dinamicii în diverse condiții de lucru, rezolvarea problemelor de mecanică a formelor constructive noi, de funcționare în condiții de mare viteză și pentru învingerea unor rezistențe deosebit de mari constituie preocupări de bază ale mecanicii aplicate.

Expunînd cele spuse de cercetătorii pe care i-am solicitat să arate câteva implicații tehnice ale problemelor tratate în cele două capitole de chimie și de fizică, am urmărit să sugerez profesorilor posibilitățile ce le stau la îndemînă pentru a stabili relații între lecțiile lor și diferite domenii ale tehnicii. Considerăm că profesorii pot utiliza în lecțiile lor numeroase exemple asemănătoare, pe care le pot găsi cu prilejul vizitelor în producție, citînd literatura de specialitate, consultîndu-i pe tehnicieni și ingineri etc., pentru a răspunde unui imperativ al învățămîntului actual: a apropierea educației de realitățile tehnicii moderne.

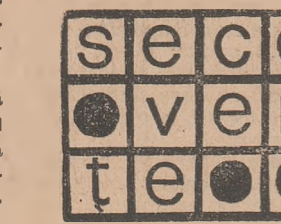
Recent a avut loc, la Turnu Severin, o constîntă organizată de Societatea de științe matematice, în colaborare cu filiala sa locală și cu inspectoratul școlar județean, cu tema „Predarea probabilităților în liceu și învățămîntul superior”. La lucrările constînturii, desfășurate sub conducerea acad. Gh. Mihoc, au participat cadre didactice din învățămîntul superior și din licee.

Dezbaterile au arătat că în prezent, cînd calculul probabilităților devine una dintre cele mai rodnice ramuri aplicative ale matematicii, predarea lui în li-

ceu dobîndește o deosebită însemnătate. S-au făcut, totodată, o serie de propuneri privind eloc de lărgire și îmbunătățire a studiului calculului probabilităților.

Discuri anexe la manualele de limbi străine

Au apărut recent noi discuri imprimate de Electrecord ca anexe la manualele de limbi străine ale Editurii Didactice și Pedagogice. Printre acestea se numără discul pentru manualul de limba franceză clasa a VI-a, ed. 1970 (autori: Marcel Sarac și Maria Brăescu; cîntec: Maria Beligan și Claude Dignoise), discul pentru manualul de limba rusă, clasa a VI-a ed. 1970 (autori: L. Dunicov și L. Solcăsescu; cîntec: Ani Sulicseanu și Igor Popa; cîntec: prof. Ilieana Ștefan; la pian: prof. Valentin Anghelache) și discul pentru manualul de limbă engleză, clasa a VI-a ed. 1970 (autori: Liliana Voinescu).

CLASELE SPECIALE ȘI PROBLEMELE LOR MAI NOI ȘI MAI VECHI

Cu ceva timp în urmă, gazeta noastră consemna înființarea primelor clase speciale de biologie și de chimie. După cum se știe, încă din anii trecuți ideea constituirii unor colective de elevi cu aptitudini deosebite pentru unele discipline a câștigat numeroși adepți și înființarea unor clase speciale de matematică, fizică și limbi străine s-a bucurat de un viu interes. În anul școlar curent numărul acestora a crescut și, așa cum arătam, au luat naștere și clase noi, de biologie și de chimie.

Am vizitat, la o lună și jumătate de la deschiderea anului școlar, câteva asemenea clase speciale funcționând la Liceul „Gh. Lazăr” și la Liceul nr. 15 din Capitală.

O zi obișnuită la clasa de biologie a Liceului nr. 15, desemnată în scris pe denumirea de „clasa a X-a G”. E marți și orele din program se succed în ritmul lor firesc: limba latină, educația fizică, matematica, biologia, muzica... Asistând la lecții, urmărind reacțiile elevilor, răspunsurile lor, interesul pentru fiecare obiect de învățământ, ne-am dat seama că ne aflăm într-o clasă cu elevi inteligenți, deosebit de conștiințoși și disciplinați. Trei zile mai târziu, vineri, la Liceul „Gh. Lazăr”, în clasa a X-a I clasă specială de chimie, avem să constatăm același lucru. S-a conturat astfel o primă impresie: aceea că și într-un caz și în altul ne aflăm în fața unor colective de elevi foarte buni, fapt deosebit de important pentru reușita acțiunii. Într-adevăr, rațiunea existentă a claselor speciale stă înaintea de toate în pregătirea unor absolvenți — cu o solidă cultură generală și, în același timp, cu o excepțională aplicație pentru un domeniu sau altul al științelor.

Subliniind multilateralul dezvoltare a elevilor respectivi n-am uitat însă că ne aflăm în mijlocul unor pasionați biologi sau chimiști, în fața unor adolescenți ale căror preocupări actuale vor avea o serioasă influență asupra profesiei lor viitoare. Dincolo de obișnuit am încercat să căutăm neobișnuitul, să desprindem ceea ce este specific și să vrem să definimă tocmai caracterul special al claselor vizitate.

Clasa de biologie de la Liceul nr. 15 este, de fapt, o clasă cu profil umanist căreia i s-au acordat în plus două ore de biologie pe săptămână. Disciplina de specialitate este predată pe baza unei programe și a unui manual experimental de biologie pentru anul întâi de cercetătorii Institutului de Științe Pedagogice și de profesorii acestui liceu. Manualul, dezbătut de altfel în mai multe rânduri în presa de specialitate, unde a fost prezentat sub numele de „Curs unic de biologie”, cuprinde noțiuni de biologie generală și de sistematică animală și vegetală. Capitolele sale principale se referă la materia vie și originea vieții, organizarea materiei vii, sistematica vegetală și animală, anatomia și fiziologia comparată la nivel individual (plantă și animal), dovezile evoluției și forțele motrice care duc la desfășurarea ei, probleme de ecologie, specii-populație-biocenoză și noțiuni de biologia omului. Cit privește programul săptămânal, în principiu, din cele patru ore de biologie două sunt rezervate lucrărilor practice de laborator. În rest, clasa specială se deosebește — sau,

mai bine zis, se va deosebi — de celelalte clase și printr-o bogată activitate de cerc, organizată în afara orelor de curs. Pe această linie s-au și realizat câteva acțiuni interesante. De pildă, tinerii biologi au vizitat Institutul de Infirmități Biologice și l-au primit în mijlocul lor pe academicianul Eugen Macovski, care le-a ținut o lecție de sinteză, vorbindu-le despre etapele apariției vieții în Univers și pe planeta noastră. Lecția, urmărită cu viu interes, a fost completată cu proiectii și de demonstrații practice.

Aceasta este deocamdată tot. Ar fi putut să fie mai mult. Așa cum ne-a arătat o discuție cu conducerea școlii, cu profesorii clasei și cu instructorul de specialitate care urmează îndeaproape activitatea acesteia, sînt destule probleme care își așteaptă soluționarea. Consemnăm aici câteva.

S-ar fi impus cu necesitate, de pildă, nu numai sporirea numărului orelor de biologie, ci și adaptarea corespunzătoare a planului de învățământ. Îndeosebi s-ar fi cerut o corelare mai firească între programa de chimie și cea de biologie (aceasta e o problemă mai veche, semnalată de profesori și de alte prilejuri). Lecția la care am asistat ne-a furnizat de altfel și ea un argument în sprijinul acestei cerințe. Era o lecție despre originea vieții și, cu toate că profesora a explicat structura chimică a principalelor substanțe organice, întrucât elevii nu aveau noțiuni de chimie organică, înțelegerea fenomenelor biochimice a fost destul de dificilă. Neajunsul acesta, deocamdată imposibil de înlăturat, ar putea fi parțial suplinit de crearea în liceele unde funcționează clase speciale de biologie a unor cercuri de chimie în care să fie studiate o serie de noțiuni de chimie organică. Este o soluție care, firește, mai trebuie studiată și care depinde de inițiativa fiecărei școli. În mod adecvat ar trebui revizuite și programele altor discipline, evident nu în sensul restructurării lor totale, ci al adaptării corespunzătoare la specificul clasei. La limba latină, de pildă, programa ar trebui să cuprindă teme și texte care să slujească înțelgerii clare a denumirilor științifice din domeniul biologiei. Unele teme legate de biologie s-ar putea include și în programele de limbi moderne.

O altă problemă esențială este dotarea laboratorului de specialitate care, în stadiul actual, nu se deosebește prea mult de laboratoarele existente în general în școli. Ar fi normal ca laboratorul unui liceu care găzduiește clase cu un anumit profil să reprezinte prototipul laboratorului modern pentru profilul respectiv, utilat cu aparatură suficientă pentru executarea unor lucrări frontale.

În sfârșit o ultimă cerință formulată de aproape toți interlocutorii noștri, este aceea că în viitor clasele speciale de biologie să fie organizate în cadrul secțiilor reale și nu umaniste, ca în prezent, întrucât studiul temeinic al matematicii, fizicii și chimiei este hotărâtor în formarea viitorilor biologi. Tot mai largă influență a acestor discipline asupra științei vieții este, în această privință, cel mai convingător argument.

Clasa specială de chimie are și ea două ore în plus la disciplina de specialitate. Deci în total, pe săptămână, patru ore de chimie. Programa acestei discipline a fost adaptată într-o oarecare

măsură cerințelor impuse de pregătirea viitorilor chimiști. În plus au fost introduse două capitole noi: termodinamica chimică (5 ore) și noțiuni de cinetică chimică (4 ore). Numărul sporit de ore permite aprofundarea cunoștințelor teoretice, fixarea lor printr-un număr mai mare de probleme și efectuarea în bune condiții a lucrărilor practice de laborator. Destul de multe ore sînt lăsate la dispoziția profesorului. Timpul afectat în fiecare săptămână studiului disciplinei de profil este întregit de o oră de cerc, în cadrul căreia elevii rezolvă probleme date la concursurile naționale și internaționale de chimie, se familiarizează cu unele aspecte ale practicii industriale sau studiază teme legate nemijlocit de tehnică: mijloace moderne de recuperare a metalelor din ape reziduale și din cele reziduale, corozivitatea — efecte și mijloace de prevenire etc. Un manual special — ca în cazul biologiei — nu există și nici nu se poate prezenta, pe planul de învățământ. Sistemul informațional și problema realizării lui este abia în studiu.

În timpul vizitei noastre la Liceul „Gh. Lazăr” ne-a impresionat în mod deosebit pasiunea elevilor pentru tot ce este legat de chimie. Ai impresia că te afli printr-o veritabilă chimică, pentru care nici o reacție chimică nu mai este o sașă. De remarcat interesul pe care elevii îl manifestă pentru literatură de specialitate și inițiativa îndrăznilă a școlii de a le facilita accesul la bibliotecile de profil.

Cîteva considerații de ordin general se impun. Subscriem propunerii făcute de majoritatea interlocutorilor noștri, că îndeobște, clasele speciale sînt înființate încă din primul an al liceului și nu din clasa a X-a, cum se întâmplă în prezent. De asemenea, s-a propus să se elaboreze programe unitare, destinate întregului ciclu liceal, ca și manualele corespunzătoare programelor respective. În prezent, cînd asemenea manuale există numai în parte, se simte nevoia unor consfătuiri periodice, a unor întâlniri ale profesorilor care predau la clasele de biologie și chimie — așa cum se organizează pentru profesorii de la clasele de matematică și fizică — în vederea dezbaterii unor teme din program. De pildă, ar fi deosebit de utilă dezbaterile modalităților de predare a capitolelor de termodinamică și de cinetică chimică. Mai frecvente ar trebui să fie și de asemenea, încă din această fază incipientă, contactele cu facultățile de profil și cu unele institute de cercetări, eventual sub forma unor cercuri de elevi care să funcționeze în cadrul acestora.

Nu putem încheia fără a menționa un fapt care a împietat mult debutul în bune condiții al noilor clase speciale: întîrzierea aprobării de înființare a acestor clase. Practic, clasă deosebită care am vorbit au luat ființă la 22 septembrie, ceea ce a determinat destule dificultăți de ordin organizatoric. S-au întâmpinat dificultăți mai ales în constituirea colectivului de elevi. La Liceul nr. 15 clasa de biologie nici acum nu intrusec numărul minim de elevi. Din același motiv, în unele orase din țară — de pildă la Iași și la Cluj — nici nu s-au putut înființa clase speciale de biologie.

Modul cum își desfășoară munca noile clase speciale, acolo unde s-au constituit, arată însă că, dincolo de dificultățile începutului, experimentul dovedește oportunitatea creării unor astfel de clase.

VIOLETA APOSTOL
MIRCEA IONEL

Elevii clasei speciale de chimie de la Liceul „Gheorghe Lazăr” arată un interes deosebit pentru lucrările practice

DIALOG DESPRE MANUALE

Invitație adresată unui profesor

— *Tovarășe profesor, la o sedință despre care cred că vă amintii ați criticat cu tărie, chiar cu asprime, manualul de literatură română pentru clasa a XII-a. Vă propun să scrieți dv. un manual mai bun.*

— *Este o „simpatie” pe care editura mi-o arată pentru simplul fapt că mi-am spus o părere critică?*

— *Nu este vorba nici de simpatie, nici de antipatie. Doar ați mai scris o carte pe care editura noastră a publicat-o. Deci noi avem convingerea că puteți să scrieți.*

— *Eu sînt, precum știți, din provincie. Adresați-vă unor autori din București, care sînt mai aproape de dv. și mai la curent cu noutățile.*

— *Autorii se selectează după competență, nu după orașul unde locuiesc. Vă cunosc de peste un deceniu. Știu ce experiență aveți în învățămînt; predați de peste 25 ani. Știu că elevii, ca și colegii dv., vă consideră unul din cei mai buni profesori de română.*

— *Asta este și părerea dv.?*

— *Categoric. Tocmai de aceea vă rog să fiți de acord cu propunerea editurii, pe care v-o fac cu cele mai bune intenții.*

— *Nu pot. Sînt bolnav.*

— *Vă doresc grabnic însănătoșire și nu dezarmez. Vă rog ca după însănătoșire să veniți pe la editură să mai discutăm.*

— *Cred că n-am să pot scrie manualul nici după ce mă însănătoșesc.*

— *La clasă mai predați?*

— *Se înțelege.*

— *Atunci puneți pe hîrtie lecțiile dv. Nu-i un efort mare și astfel veți tezauriza, între două coperte, o experiență valoroasă de zeci de ani. Este păcat s-o limitați numai la liceul unde predați.*

— *Insistența dv. mă determină să vă mărturisesc că mi-e cam teamă. Să-mi iau răspunderea pentru includerea sau excluderea unor scriitori din manual?*

— *Îi includeți pe cei mari.*

— *Dar cei mai mici se cred și mai mari.*

— *Există o programă; ea hotărăște care scriitorii sînt studiați în școală și care nu.*

— *Depinde și „cum” scrii.*

— *Da, este o mare răspundere.*

— *Asta este!*

— *A, deci nu atît boala... Eu vă rog să vă mai gîndiți.*

— *Promit.*

— *Discuția deci rămîne deschisă, iar invitația își păstrează toată valabilitatea. În așteptarea răspunsului dv.,*

EMIL BALDESCU

O soluție care trebuie reexaminată

Potrivit prevederilor Regulamentului liceelor de cultură generală, concursul de admitere în licee are loc într-o singură sesiune, media minimă de admitere fiind șase. Numai în cazul în care nu au fost completate toate locurile se organizează un nou concurs în septembrie, cînd media de admitere poate fi cinci. Se presupune că această soluție ar favoriza o selecție cit mai judicioasă. În realitate, însă, lucrurile nu stau tocmai așa.

Analizînd situația existentă la unele licee din municipiul București — de pildă la Liceul nr. 10, dar și la multe altele — putem constata că la sesiunea din septembrie a.c. nu au fost admisi nici măcar cei care au obținut media 8. În timp ce în sesiunea din iunie fuseseră admisi și candidații cu media 6. Cu alte cuvinte, în acest liceu au început cursurile la 15 septembrie un număr destul de mare de elevi admisi în prima sesiune de admitere și mulți alabie decît cei admisi în sesiunea următoare. S-ar putea pretinde că la sesiunea din septembrie exigența ar fi fost mai mică și, ca urmare, valoarea notelor nu ar echivala valoarea celor date în sesiunea din iunie. Ca membru în comisie la ambele sesiuni sînt în situația de a afirma cu toată răspunderea că lucrurile nu stau așa. Numărul mare de concurenți prezenți la fiecare dintre liceele la care am rămas locuri și a trebuit să se organizeze concursul și în septembrie, în cele mai multe cazuri mai mare decît în iunie, a impus comisiilor exigența sa venită. Totodată nu trebuie să se uite că din diferite motive — de sănătate, familiale etc. — mulți candidați s-au prezentat numai la sesiunea din septembrie. De asemenea, pentru locurile rămase în concurs în septembrie au candidat și mulți elevi care în iunie au concurat la liceele industriale. Or, se știe că mare sătență de candidații foarte bine pregătiți se înregistrează de fiecare dată la aceste licee. În astfel de condiții sînt convins că nu exagerez dacă afirm că notele din sesiunea septembrie sînt rezultatul unei exigențe chiar mai mari decît în sesiunea anterioară.

Situația semnalată mai sus vine evident în contradicție cu principiile pedagogice care stau la baza selecționării elevilor în licee, reflectîndu-se negativ asupra eforturilor menite să ridice nivelul instrucției în licee. De aceea, propun să se revină la formula anterioară actualului regulament, concursul de admitere în liceu urmînd să se desfășoare în două sesiuni, cu repartizarea corespunzătoare a locurilor.

Un alt aspect pe care am vrea să-l punem în discuție este diferența uneori exagerat de mare, dintre notele pe care le dau comisiile de examinare. De exemplu, la o comisie de la un liceu din București au obținut medii peste 8

un număr de 24 de elevi, în timp ce la cealaltă comisie, de la același liceu, au obținut asemenea medii numai 12 elevi, deși nivelul general de pregătire, atestat de situațiile școlare anterioare, era aproximativ egal. Diferența a fost provocată de examenul de istorie, la care diferența a fost cu totul disproporțională. Totodată, consider că este nepedagogic și nedrept ca pe aceeași lucrare scrisă să existe note cu un decalaj de două puncte, ca urmare a exigenței diferite a celor doi examinatori. Nota trebuie să reflecte gradul și calitatea cunoștințelor elevului, nu dispoziția profesorului. Ea nu se pune, în nici un caz, în „compensație” pentru a se obține o anumită medie dinainte stabilită. Aș propune organelor competente să nu permită un decalaj mai mare de un punct.

Și, în fine, un alt treilea aspect, de data aceasta privind modul de organizare a concursului de admitere în licee. Este vorba de modul cum se constituie comisiile la care cele care funcționează cu clasele V—XII. Absolvenții clasei a VIII-a de la aceste licee se înscriu la concurs, cum este și firesc, la liceul respectiv. Dacă în comisie sînt profesorii pe care elevii i-au avut în clasele anterioare își pui fără să vrei întrebarea dacă nu cumva în aprecierile lor există și elemente subiective, de natură să prejudicieze rezultatul concursului. S-a considerat că profesorii respectivi ar avea grija și interesul ca în liceu să intre numai elevi bine pregătiți. Cum se explică atunci numărul destul de mare de repetenți și elevi mediocri din primul an, cît și faptul că unii elevi ce au obținut la concurs note de 9 și 10 termină trimestrul I cu note de 3 și 4 la limba română sau la matematică? Mulți dintre părinții elevilor, presupunînd cine ar putea fi numit în comisie sau cunoscînd precis acest lucru, își înscriu copiii în funcție de relațiile pe care le pot stabili. Așa se explică faptul că unii elevi preferă să vină de la o extremitate la alta a Capitalei numai pentru a se înscrie la un anumit liceu, pentru ca apoi să facă imediat cerere de transferare pentru apropiere de casă.

După părerea mea, este bine ca președintele comisiei să fie și în continuare directorul liceului respectiv. Mi se pare deosebit de util să se mențină în comisie doi profesori de aceeași specialitate — unul de liceu și altul de la o școală generală, dar scotesc ca profesorul de liceu nu trebuie recrutat de la liceul în care funcționează comisia și nici din sectorul respectiv. El ar trebui să fie numit de organele de învățămînt, la propunerea conducerii școlii respective și cu avizul organizației de bază, în măsură să cunoască cel mai bine competența profesională și profilul moral al profesorilor.

Prof. GRIGORE GHEBA

MODESTIA

Aniversările de școli au intrat de mult în tradiție și în fiecare an ele prilejuiesc emoționante întîlniri ale generațiilor de elevi și profesori, cit și pentru cei viitori. Anuarele acestea vorbesc, printre altele, despre cei care le alcătuiesc, despre modestia sau lipsa lor de modeste. Mi se pare că sînt foarte frumoși unii directori de școli sărbătorită cînd se așează pe sine în acest anuar cu modeste și discreție, nu supra-

evaluîndu-se, nu spunînd despre sine că este cel mai dîntre profesori, cel mai dîntre directori, cel mai dîntre cei mari, nu dimensiunînd doar chipul propriu în fotografiile de o pagină, nu devenînd el, directorul, o detă. Asta ca să abia generațiile de elevi un bun exemplu de la el. Să nu uităm că sărbătorită este instituția școlară.

S. G. TELEX

Tinerii biologi de la Liceul nr. 15 cercetînd, sub îndrumarea acad. Eugen Macovski, lumea coacervatelor

„Vizită medicală” la cîteva școli

E ora 11. Intrăm pe poarta Școlii generale nr. 28 din București, situată în modernul cartier Tonola, și ne îndreptăm spre cabinetul medical. Insoțitorul nostru, dr. Donig Găină, șeful secției de igienă școlară de la laboratorul de epidemiologie al sectorului 2, întreabă: — Cîte cazuri de imbolnăviri ați depistat și înregistrat și ce probleme sanitare deosebite ați avut de la ultimul control sanitar?

— S-au înregistrat trei cazuri de maladii contagioase, dar s-au luat toate măsurile pentru combaterea lor — răs-punde asistenta medicală a școlii. Am început controlul periodic al elevilor din clasele I—VIII, am executat toate vaccinările conform instrucțiunilor și am acordat astăzi asistență de urgență la trei copii care s-au accidentat.

Albul imaculat al halatelor și al mobilierului, strălucirea instrumentelor medicale abia scoase de la fierbătorii par să confirme atenția care se acordă în această școală sănătății elevilor.

În cabinetul medical am constatat că în cadrul acestuia se desfășoară o activitate susținută, care urmărește prevenirea imbolnăvirilor și, în același timp, educația sanitară a elevilor. Cîțiva dintre aceștia își așteptau disciplinat rîndul la tratamente dentare sau pentru unele injecții. Am cunoscut și vreo doi „eroi” ai recrețiilor, veniți să-și panseze zgîrieturile. Ne-au asigurat că acestea sînt doar consecințele unei neatenții și nicicîndume ale vreunei „bătălii”.

Ne continuăm vizita prin școală. Peste tot domnesc ordinea și curățenia. Coridorul lateral modern construit asigură o iluminare suficientă. Plantele decorative care dau o ambianță plăcută, culoarele proaspăt spălate, instalațiile sanitare dezinfectate cu cloramină vădesc grija ca tinerele vîrstare să beneficieze de condiții de igienă deplină. În recreație am intrat în cîteva clase. Ferestrele larg deschise lăsa să pătrundă aerul tare al dimineții.

A doua escală a investigației noastre a fost Liceul nr. 37.

Construcția lui corespunde pe deplin cerințelor igienico-sanitare. În plus, peste tot se observă urmele unor mîini grijulii și dibace de pedagogi care au făcut ca întreaga școală să respire o atmosferă sănătoasă. Această impresie — pe care și-o formezi încă de la intrare unde, sub o oglindă, poți citi îndemnul „Controlați-vă ținuta!” — este întărită de datele concrete aflate la cabinetul medical: nici un elev bolnav. Din păcate baza sportivă a școlii face notă discordantă. Deși spațioasă și îngrijită, ea nu dispune de anexe sanitare, astfel încît elevii sînt obligați să plece după orele de sport fără a putea face dușul absolut necesar.

Am semnalat forurilor de învățămînt de mai multă vreme necesitatea amenajării acestor anexe sanitare, dar nici pînă în prezent ele nu au fost realizate — ne spune medicul D. Găină. Este timpul ca inspectoratul școlar să rezolve și această sarcină.

O situație necorespunzătoare din punct de vedere sanitar găsim la Școala pentru hipo-

acuzici din Capitală. Spațiul din internat nu asigură condiții de locuit decent pentru 79 de elevi, în timp ce numărul celor care ar trebui să beneficieze de internat este de aproape 200. Deci peste 100 de elevi trebuie să fie cazați la diferite gazde în oraș.

Discuțăm cu doctorul D. Găină și conducerea școlii modalitățile de soluționare a acestei probleme. — Dacă biblioteca publică instalată în localul fostului internat ar fi mutată, așa cum solicităm mereu, problema ar putea fi soluționată — ne spune prof. P. Martin, directoroarea școlii. Dar diligențele întreprinse în această direcție nu au găsit pînă acum audiența necesară.

Ce se așteaptă pentru a se răspunde acestui deziderat just? O problemă dificilă este alimentarea cu apă a grupurilor sanitare de la etajele superioare ale unor clădiri școlare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la Școala generală nr. 145 care, deși nou construită nu a fost dotată de la bun început cu

un hidrofoc. La Școlile generale nr. 26 și nr. 30 există hidrofocare dar nu funcționează și, cu toate solicitările, au rămas „reparate” doar pe hîrtie, în timp ce aprovizionarea cu apă continuă să fie deficitară.

Dincolo însă de măsurile curente de igienă, există situații, stări de lucruri, care solicită o acțiune mai largă, desfășurată în colaborare cu mai mulți factori. Este pozitivă inițiativa luată de unele inspectorate sanitare, ca cel din sectorul 2, de a organiza regulat întîlniri cu directorii școlilor pentru a analiza situația sanitară, stabilindu-se un plan de acțiune pentru fiecare școală în parte. Ar trebui intensificate eforturile comune ale Inspectoratului școlar, Inspectoratului sanitar, întreprinderilor de construcție. Toate aceste foruri sînt chemate să acționeze într-o concordanță mai strînsă și fără tergiversări în problemele de care depinde asigurarea deplină a sănătății elevilor, a igienei școlare.

RODICA ANDRESCU

MARELE OCTOMBRIE ȘI ȘCOALA SOVIETICĂ

Se împlinesc, în aceste zile, 53 de ani de la evenimentul istoric al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Transformările radicale care au avut loc după victoria Marelui Octombrie au înfruntat toate domeniile vieții. O dată cu schimbările fundamentale petrecute în economie și în relațiile sociale, progresul determinat de socialism și-a găsit reflectarea în înflorirea vieții spirituale a țării noastre și-a găsit reflectarea în înflorirea vieții spirituale a țării noastre și-a găsit reflectarea în înflorirea vieții spirituale a țării noastre...

Una din cele mai remarcabile pagini din istoria acestei dezvoltări a fost lupta împotriva neștinței de carte, moștenită de la regimul țarist. În momentul victoriei Revoluției din Octombrie, trei sferturi din populația Rusiei era analfabetă, iar patru cincimi din totalul copiilor de vîrstă școlară nu erau școlarizați. Demnitarilor din Rusia prerevoluționară socoteau că pentru lichidarea analfabetismului vor fi necesari aproape 300 de ani, dar puterea sovietică a rezolvat cu succes această problemă în numai două decenii și ceva.

Dacă în școlile de cultură generală ale Rusiei țariste învățau 9,5 milioane de copii, în actualul an școlar numărul acestora este de aproape 50 de milioane. În total, aproape 80 milioane de oameni sînt cuprinși într-o formă sau alta de învățămînt. De instruirea și educarea tinerii generații se ocupă 2,7 milioane de cadre didactice, de peste zece ori mai multe decît existau în Rusia prerevoluționară. Prin grija statului socialist, în ultima jumătate de secol numărul cetățenilor sovietici cu studii medii și superioare a crescut de 300 de ori, cîfrîndu-se anul acesta la aproape 100 milioane. În actualul an de învățămînt peste 9 milioane de tineri și tinere frecventează instituțiile de învățămînt superior din U.R.S.S.

Socotind educația și învățămîntul un fenomen social menit să pregătească tineretul pentru o viață activă și utilă întregii societăți, V. I. Lenin, întemeietorul sta-

tului sovietic, a elaborat încă acum 50 de ani bazele sistemului de învățămînt public al societății socialiste sovietice. Principiile școlii unice politehnice de cultură generală, formulate de Lenin, stau și astăzi la temelia sistemului de învățămînt sovietic.

Preocupându-se de sporirea eficienței învățămîntului public în condițiile revoluției tehnico-științifice, statul sovietic a luat o serie de măsuri menite să-l înarmeze pe elevi și studenți cu cunoștințe adecvate nivelului actual al științei și tehnicii. Cu începere din anul acesta, cursurile primare, care înainte aveau o durată de 4 ani, vor fi absolvite în 3 ani, astfel încît încă din clasa a IV-a a fost introdus sistemul de predare pe obiecte. Se tinde ca absolvenții școlii generale obligatorii de 8 ani care intră în producție să-și completeze și studiile medii. În această direcție au și fost înregistrate succese de seamă. Astfel, în actualul cincinal (1966-1970) aproximativ 22 milioane de elevi au terminat școala de 8 ani, iar peste 13 milioane au absolvit școala medie.

Învățămîntul profesional din U.R.S.S., care a pregătit în ultimii trei decenii peste 23 milioane de cadre calificate, se află în prezent într-o nouă fază de dezvoltare. Începînd din anul trecut, școlile profesionale se transformă în instituții de învățămînt mediu unde în decurs de 3-4 ani tinerii nu numai că își vor însuși profesia aleasă, ci vor absolvi totodată și școala medie generală. Datele statistice demonstrează interesul crescînd de care se bucură în rândurile tineretului această formă complexă de învățămînt. Dacă în anul școlar 1958-1959 școlile profesionale din U.R.S.S. au fost frecventate de 800.000 tineri, în prezent numărul elevilor cuprinși în aceste școli trece de 2 milioane.

Prefacerile ce au loc în sistemul de învățămînt din Uniunea Sovietică ridică probleme complexe atât de ordin teoretic cît și practic. La soluționarea acestor probleme participă activ specialiști cu o vastă experiență, oameni de știință, institute de cercetări științifice. Astfel, la Institutul de pedagogie generală al Academiei

de științe pedagogice a U.R.S.S. se desfășoară o intensă activitate consacrată perfecționării întregului proces de instruire și educație a tinerii generații. La secția metodologică pedagogică și metode de cercetare pedagogică, de pildă, a fost creată o grupă specială de lucru care studiază rolul factorilor biologici și sociali în formarea personalității copilului. Un alt colectiv studiază, sub conducerea academicianului A. E. Kondratenkov, problemele școlii medii sănătoase de cultură generală și politehnice.

La cea de-a 53-a aniversare a Marelui Octombrie, școala sovietică poate consemna cu legitimă satisfacție rezultatele activității sale de instruire și educare a tineretului sovietic. Angajat în prezent într-un vast proces de înnoire și reorganizare a sistemului de învățămînt, corpul didactic din U.R.S.S. întâmpină Congresul al XXIV-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu noi succese în nobila lui misiune de formare a omului nou, făuritor al comunismului.

Școlarii din Zaporozje vizitează cu plăcere clubul prietenilor internaționali creat în cadrul Palatului pionierilor din localitate.

VIZITA ÎN ELVEȚIA A MINISTRULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI MIRCEA MALIȚA

Răspunzînd invitației Universității din Geneva, Mircea Malița, ministrul învățămîntului al Republicii Socialiste România, a făcut, între 29 octombrie și 5 noiembrie a.c., o vizită în Elveția, pentru a participa la lucrările anuale ale conferinței privind cooperarea internațională.

Marți, 3 noiembrie a.e., Mircea Malița a fost primit de Hans Peter Tschudi, președintele Confederației Elvețiene, șeful Departamentului Federal de Interne (Învățămînt, cultură, știință, sănătate și administrație). A fost trecut în revistă colaborarea în domeniile învățămîntului, științei și culturii între cele două țări, sublinindu-se posibilitățile de continuare a dezvoltării acesteia.

Însoțit de Ion Georgescu, ambasadorul României în Elveția, ministrul Mircea Malița a vizitat Politehnica din Zürich, universitățile din Basel, Geneva și Berna, și mai multe școli tehnice și gimnazii, Centrul de calcul electronic și de informatică și unități de televiziune școlară. La Universitatea din Geneva, ministrul român a dezvoltat, în cadrul unui coloquiul internațional, tema cooperării în educație și știință.

Sesiunea UNESCO

La Palatul UNESCO din Paris se desfășoară lucrările celei de-a XVI-a sesiuni a Conferinței generale a UNESCO.

Bogata ordine de zi a lucrărilor Conferinței este deosebit de interesantă și cuprinde, între altele, rolul și contribuția UNESCO la promovarea păcii și colaborării internaționale, la lichidarea rasismului și a urărilor coloniale, precum și la cel de-al doilea Deceniu al dezvoltării, achiziția planului de activitate pentru perioada 1971-1976 consacrat educației etc.

În cadrul sesiunii, șeful delegației române, ambasadorul Valentin Lipăti, a prezentat Comisiei programul proiectului de rezoluție despre cooperarea europeană în domeniul educației, științei și culturii. Varietatea și subliniat cu acest prilej importanța primordială acordată de guvernul român dezvoltării și intensificării cooperării europene pentru realizarea unui climat de pace, securitate și înțelegere pe continentul nostru. Adoptat în unanimitate, proiectul de rezoluție română a devenit unul dintre documentele de bază pentru înfăptuirea programului UNESCO.

Lucrările celei de-a XVI-a sesiuni a Conferinței generale a UNESCO urmează să se încheie la 14 noiembrie.

INSTITUTUL AGRONOMIC - TIMIȘOARA

ANUNȚA:

scoterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE AGRONOMIE

— Asistent la catedra de botanică și fiziologie vegetală, disciplina botanică, poziția II/8 din statul de funcțiuni.
— Asistent la catedra de mecanizarea agriculturii, disciplina de mașini agricole, poziția VI/7 din statul de funcțiuni.
— Șef de lucrări la catedra de matematică și fizică, disciplina matematici aplicative, poziția VIII/4 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ

— Conferențiar la catedra de anatomie și fiziologie animală, disciplina fiziologia animalelor domestice, poziția IX/2 din statul de funcțiuni.
— Profesor la catedra de microbiologie, disciplina microbiologie și imunologie, poziția XI/1 din statul de funcțiuni.
— Conferențiar la catedra de reproducție animală, disciplina patologia și clinica chirurgicală, poziția XII/2 din statul de funcțiuni.
— Șef de lucrări la catedra de reproducție animală, disciplina reproducție, poziția XII/5 din statul de funcțiuni.
— Șef de lucrări la catedra de patologia bolilor infecțioase, disciplina boli infecțioase și legislația sanitar-veterinară, poziția XIII/3 din statul de funcțiuni.
— Șef de lucrări la catedra de zootehnie, disciplina tehnologia și controlul sanitar-veterinar al alimentelor de origine animală, poziția XIV/3 din statul de funcțiuni.
— Lector la catedra de științe sociale, disciplina economie politică, poziția XV/3 din statul de funcțiuni.
— Cercetător la catedra de reproducție animală, disciplina reproducție și patologia reproducției.

FACULTATEA DE ZOOTEHNIE

— Profesor la catedra de zootehnie I, disciplina creșterea bovinelor și cabalinelor, poziția XVII/1 din statul de funcțiuni.
— Conferențiar la catedra de limbi străine, disciplina limba rusă, poziția XXI/1 din statul de funcțiuni.
— Șef de lucrări la catedra de zootehnie II, disciplina alimentația animalelor domestice, poziția XVIII/9 din statul de funcțiuni.
— Șef de lucrări la catedra de zootehnie I, disciplina construcții zootehnice și desen tehnic, poziția XVIII/12 din statul de funcțiuni.
— Asistent la catedra de zootehnie I, disciplina construcții zootehnice și desen tehnic, poziția XVIII/13 din statul de funcțiuni.
— Asistent la catedra de zootehnie I, disciplina construcții zootehnice și desen tehnic, poziția XVIII/14 din statul de funcțiuni.
— Asistent la catedra de zootehnie I, disciplina alimentația animalelor domestice, poziția XVIII/15 din statul de funcțiuni.

— Asistent la catedra de zootehnie I, disciplina de genetică și bazele ameliorării animalelor domestice, poziția XVIII/16 din statul de funcțiuni.
— Asistent la catedra de zootehnie II, disciplina apicultură-sericicultură și piscicultură, poziția XIX/8 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului Agronomic din Timișoara, Piața Unirii nr. 1 A, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț, pentru posturile de profesor, conferențiar și șef de lucrări (lector) și de 15 zile pentru posturile de asistent, cererea de înscriere, la care vor anexa actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic în Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial nr. 33, partea I din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Pentru postul de asistent candidații vor depune și o adeverință (2 exemplare) din care să rezulte că au efectuat stagiul legal după repartizare.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului acesteia înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la sediul Institutului, în termen de două luni de la data expirării termenului de înscriere pentru posturile de profesor, conferențiar și șef de lucrări (lector) și în termen de 15 zile de la data expirării termenului de înscriere pentru posturile de asistent.

Cererea de înscriere la concurs pentru ocuparea postului de cercetător se va depune la rectoratul Institutului în termen de 15 zile de la data publicării prezentului anunț, la care se vor anexa actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și creșterea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetări din Republica Socialistă România, publicată, în extras, în Buletinul oficial partea III-a, nr. 4, din 8 ianuarie 1968.

Termenul de înscriere la concurs se socotește de la data apariției prezentului anunț în Buletinul Oficial.

Informații suplimentare se primesc la secretariatul Institutului, telefon 13736.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI

PITEȘTI

ANUNȚA

scoterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE FILOLOGIE

1. Asistent disciplina limba rusă, poziția 14 din statul de funcțiuni al catedrei de limba română.
2. Asistent disciplina limba franceză, poziția 16 din statul de funcțiuni al catedrei de limba română.

FACULTATEA DE MATEMATICĂ

1. Asistent disciplina fizică generală, poziția 4 din statul de funcțiuni al catedrei de fizică-chimie.

FACULTATEA DE ȘTIINȚE NATURALE

1. Asistent disciplina horticultură — organizarea I.A.S. și mecanizare, poziția 6 din statul de funcțiuni al catedrei de științe agricole.

Candidații la concurs vor înainta la rectoratul Institutului pedagogic Pitești, str. Georgehe Doja 41, în termen de 15 zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere la care vor anexa în dublu exemplar actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial nr. 33, partea I, din 15 martie 1969.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul va avea loc la sediul Institutului pedagogic de 3 ani Pitești în termen de 15 zile de la data expirării termenului de înscriere.

ANUNȚ

Liceul nr. 2 (de fete) „V. Alecsandri” din Bacău, invită foștii elevi și profesori să ia legătura cu conducerea școlii în vederea sărbătoririi singur-tenului său care va avea loc în octombrie 1971, rugîndu-l a comunica date, fotografii, documente, scrisori etc., necesare pentru monografia și revista școlii.

ȘTIRI

R. P. BULGARIA

Universitatea din Sofia, precum și institutele pedagogice din Plovdiv, Tirnovo și din alte localități ale R.P. Bulgaria pregătesc an de an un număr tot mai mare de profesori, învățători și educatori. Ca urmare, în ultimii ani numărul cadrelor didactice din R.P. Bulgaria s-a tripliat. Din cei 90.000 de profesori, învățători și educatori, cîți există în prezent, aproximativ 5.000 au intrat pentru prima dată în învățămînt în acest an școlar.

R.F. a Germaniei

În școlile din Republica Federală a Germaniei muzeele nu au o viață ușoară. Ori sînt complet lăsate de

parte, fiindcă marea cantitate de materii nu mai lasă timp și educației artistice, ori se cultivă un gen idilic, departat de realitatea contemporană. Pentru a pune capăt acestei stări de lucruri, un grup de educatori din orașul Recklinghausen a elaborat noi modele de învățămînt artistic, după metode științifice.

Școlile care lucrează după noile concepții folosesc cu multă precauție cuvîntul „artă”. În schimb se vorbește despre simboluri, informații și comunicații. Punctele de pornire în studiu sînt în general formele geometrice — cercuri, linii, dreptunghiuri și cilindri. Profesorii de la Recklinghausen consideră însă că

nu este atât de important să se deriveze din aceste forme construcții, cît așază o mult mai mare însemnătate ordonării sensurilor, stabilirii unor reguli cu privire la succesiunea culorilor și la trecerea de la o culoare la alta. Prin această, educația artistică se apropie de tehnica programării computerelor. Așa doar că profesorul nu intră în clasă cu un proiect gata elaborat, că nu el îl programează pe elev, ci elevul se programează singur. Prin acest sistem elevul învață să gîndească exact, să stabilească succesiuni de idei și să controleze; nu tabloul rezultat are importanță, ci gîndirea logică pusă în

practică. Fiecare „operă de artă” este din această primă însoțită de o expunere în scris a căii care a fost urmată. Această abordare se apropie mult de distribuțiile aspecte ale artei moderne.

Ministerul cultelor din landul Renania de Nord-Vestfalia consideră recomandările „cercului de la Recklinghausen” drept un foarte interesant model pentru școli. Există desigur și profesori care contestă metodele respective. Asupra unui singur lucru sînt însă de acord toți pedagogii: tineretul trebuie mișcat cît mai devreme în adințele transformărilor culturale prin care trece lumea modernă.

R. P. UNGARĂ

Cu ocazia începerii noului an de învățămînt, în R.P. Ungară au intrat în clasă 1.27.060 de copii.

La dispoziția învățămîntului au fost puse în anul 1970 circa 800 de noi titluri de manuale școlare.

În directivele C.C. al P.M.S.U. se atrage atenția, printre altele, că învățămîntul trebuie modernizat, că trebuie ridicat nivelul muncii de instruire și educare, că trebuie să se creeze preocupări pentru dezvoltarea diferențiată a aptitudinilor individuale, să fie încurajate talentele.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Pregătirea tehnică-productivă a elevilor

(Urmare din pag. 1-a)

rativei „Avîntul” din Covasna, e-levule Școlii generale din comuna Voinești. Către o activitate de aceeași valoare productivă, îmbinată strîns cu tradițiile și orientată străvechi artizanale, este orientată și activitatea practică a elevilor Școlii generale din Săpînța Maramureșului, centru vestit creației artistice populare. Lucrări artizanale și bunuri gospodărești destinate valorificării prin vizinare execută, în prezent, și elevii Școlii generale nr. 1 din Turmu Măgurele.

Un plan interesant care urmărește organizarea activității tehnico-productive a elevilor chiar în atelierele școlare a elaborat tov. Georgehe Ștefan, maestru — instructor la Școala generală nr. 49 din Capitală. Acest plan, conceput într-o desfășurare continuă, de la clasa a VI-a la clasa a X-a, prevede familiarizarea elevilor cu tehnica de lucru și formarea deprinderilor practice pentru 11 domenii de activitate din 3 sectoare industriale. Pentru sectorul industriei lemnului sînt prevăzute, de pildă, operațiuni de prelucrare a materialului lemnos pentru obținerea unor piese de mobilier — cuiere, scaunele etc. — a unor piese de artizanat ș.a.m.d.; pentru sectorul industriei ușoare planul are în vedere lucrări de tricotație, țesătorie, croitorie și lucrări în piele; în sfîrșit, pentru sectorul industriei

metalurgice se prevăd operații de prelucrare a metalelor — lăcătușărie, ajustaj, fierărie, montaj — precum și lucrări de strungărie, de matrițerie și de mecanică auto. Într-o primă perioadă elevii își vor însuși toată gama de lucrări aferente, fiind totodată inițiați în tehnica prelucrării, în desenul tehnic și tehnologia materialelor. Începînd din clasa a VII-a ei vor putea executa bunuri efectiv valorificabile, ca de pildă siluete și ornamente din lut, rame pentru oglinzi și măști ornamentale din lemn, scaunele simple, cuiere, grătore etc. De la o clasă la alta gama de lucruri se va extinde și va câștiga în complexitate, înglobînd taburete și măsuțe pentru camere de copii, ornamente și obiecte de podoabă din lemn sculptat, din os, obiecte decorative în piatră. Din contactele stabilite pînă acum cu cooperativatele specializate se pare că există interes pentru asemenea produse și posibilități practice de valorificare a lor prin unitățile specializate.

Evident, inspecțiile școlare au datorită să acorde tot sprijinul pentru reușita unor asemenea inițiative, cu atât mai mult cu cît dovedesc că acestea sînt menite să asigure o activitate tehnică-materială (care poate fi asigurată în mare măsură de producția școlilor profesionale, a li-ceelor industriale și școlilor post-liceale) ar costa o sumă redusă, recuperabilă în scurt timp din încasările obținute prin valorificarea producției. Este de luat în seamă

și ideea constituirii unor ateliere de instruire și producție pe grupe de școli, astfel încît spațiul și dotarea lor tehnică să fie valorificate într-o măsură cît mai deplină. Desigur, în stabilirea „planului de producție” al acestor ateliere școlare trebuie să se pornească de la o atentă prospectare a cerințelor pentru includerea unor obiecte efectiv necesare, cărora să li se asigure un nivel calitativ comparabil cu cel al lucrărilor similare existente în comerțul de stat.

Relevabil pentru posibilitățile de a se realiza lucrări productive și valorificabile în școli a căror activitate se situează aparent departe de asemenea obiective este experimentul întreprins la Liceul de arte plastice din Timișoara. După cum ne informează directorul acestei școli, prof. Constantin Flondor-Străin, accentul planului actual de învățămînt, cu caracter experimental, al acestei școli cade pe orele de specialitate și lucrările de atelier desfășurate în cadrul a 3 secții: estetica formelor utile, comunicații vizuale (reclame, vitrine) și proiectarea și execuția ambalajelor. În prezent liceul a stabilit legături de cooperare cu Combinatul de industrie locală „Combinatul — ne explică interlocutorul nostru — urmează să ne prezinte foarte curînd nevoile de viitor privind articole diverse la care accentul cade pe estetică, ambalaje etc. De asemenea, unitățile combinatele nu vor furniza diferite materiale, care pentru ele reprezintă deșeurii, dar pot fi utilizate de noi în realizarea unor obiecte de decorativitate interioară. O primă comandă concretă a primit școala noastră din partea Comisiei județene de sistematizare; elevilor

le-a fost încredințată executarea a 8 vitrine ale unor mari magazine din oraș”.

În ceea ce privește antrenarea elevilor din școlile generale și liceele din mediul sătesc în efectuarea lucrărilor agricole cu caracter productiv, învățămîntul nostru a dobîndit o largă experiență pozitivă atât prin efectuarea practicii de la începutul anului școlar sau în timpul lucrărilor de primăvară, cît și prin includerea obiectului „Agricultură” și a lucrărilor practice aferente în planul de învățămînt al școlii de 10 ani. În prezent, această experiență se cere amplificată, cuprînzîndu-se în cadrul ei, pentru liceele din mediul rural, exploatarea mașinilor agricole, lucrări de zo-

otehnie, viticultură, pomicultură și legumicultură, industrializarea produselor agricole.

După cum se vede, acțiunea pentru includerea în planul de învățămînt a pregătirii tehnico-productive a elevilor poate demara cu succes. Se impune să se acționeze în mod consecvent pentru ca această acțiune să fie pusă în practică, în fiecare școală, cît mai repede. Desigur, pe parcurs vor apărea noi modalități de abordare a problemei, de rezolvare a ei, se vor releva mai larg valențele educative ale pregătirii tehnico-productive a elevilor. Gazeta noastră va acorda în continuare o largă găzduire în coloanele sale dezbaterii acestor probleme.

Necesitatea educației permanente a profesorilor de matematică

(Urmare din pag. 1-a)

trifice modul cum au fost însușite și asimilate cunoștințele, tehnicile și metodele predate.

Planurile de învățămînt ar trebui să conțină în primul rînd disciplinele din care au fost introduse capitole fundamentale în învățămîntul mediu: teoria mulțimilor, structuri algebrice, algebra liniară, structuri topologice, analiza matematică, analiza numerică, teoria probabilităților etc. În al doilea rînd, s-ar impune unele discipline din cadrul informaticii: noțiuni despre arhitectura și con-

cepția calculatoarelor electronice, programarea pe calculatoare, limbaje de programare, tehnici numerice și numerice etc.

Desigur, aprofundarea disciplinelor cuprinse în astfel de planuri de învățămînt ar necesita stagii mult mai largi decît un semestru. Nu este însă vorba de reluarea completă a învățămîntului universitar, ci de introducerea unor specialități de formare universitară anterioară într-un cîmp de forțe dinamizante, destinat să le dea punțina de a retrăi actualitatea științifică în calitate de interpreți și nu de spectatori.